

Семітські мови

Семітські мови —
північна гілка
афразійської або
семіто-хамітської
родини мов (поряд з
давньоєгипетською,
берберськими,
чадськими,
кушитськими
мовами).

Семітськими мовами говорять близько 300 млн. осіб. Якщо найраніші пам'ятки арабської мови відомі з 4 ст. н. е., а сама мова набуває великого поширення у Пд. і Сх. Середземномор'ї у зв'язку з експансією ісламу від 7 ст., то письмові пам'ятки давньоєврейської мови сягають ще 12 ст. до н. е

Класифікація

Східносемітські мови:

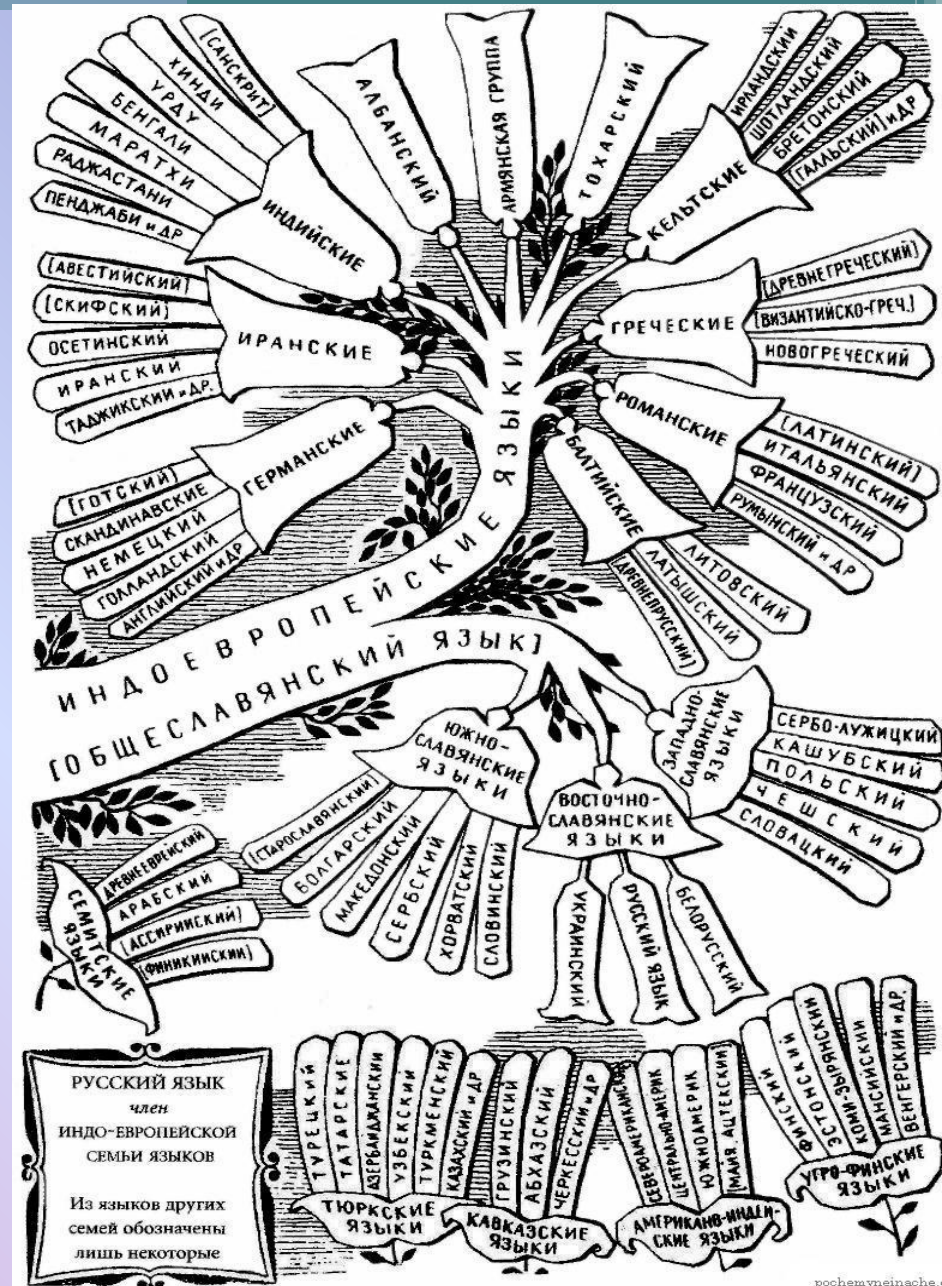
- Аккадська мова;
- Старовавільонський діалект;
- Нововавільонський діалект;
- Пізньовавільонський діалект;
- Староасирійський діалект;
- Новоасирійський діалект;
- Еблайтська мова;

Західносемітські мови;

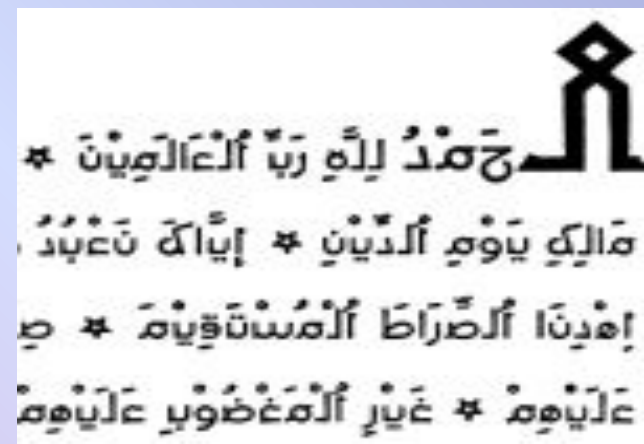
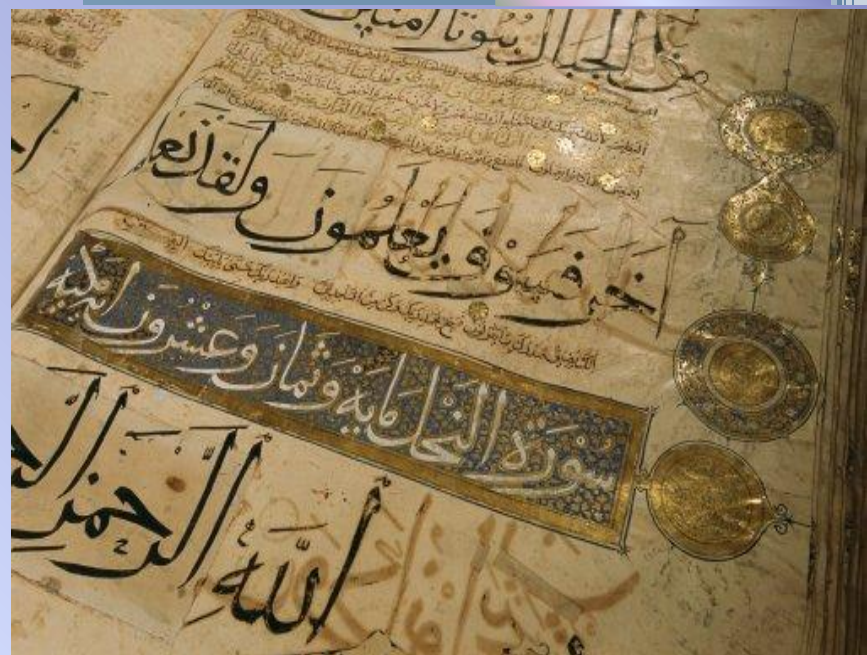
Центральносемітські мови;

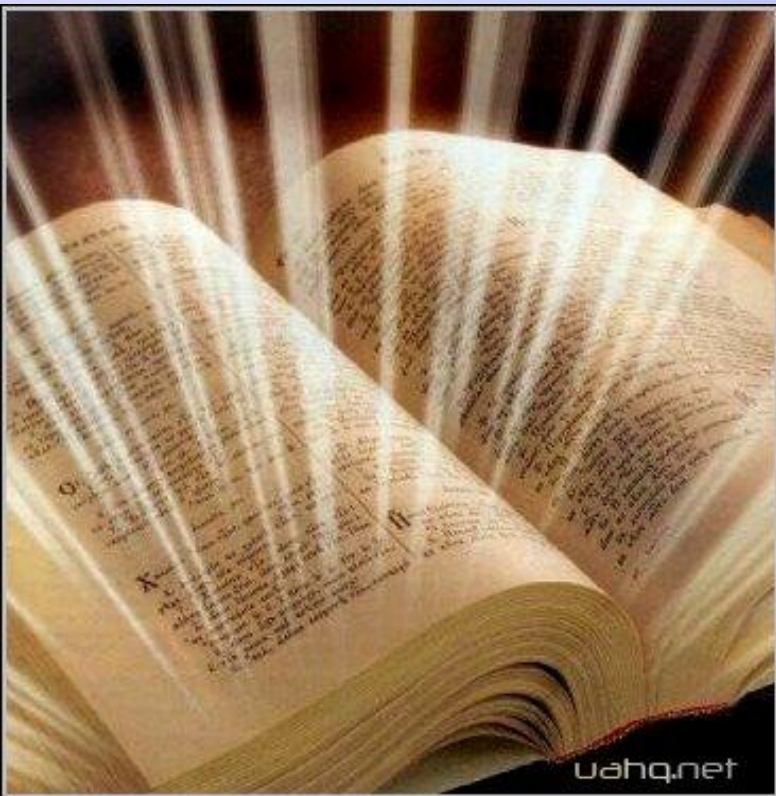
Північнозахідносемітські мови:

- Аморейська мова;
- Угаритська мова;
- Ханаанська мова;
- Фінікійська мова;
- Моавітська мова;
- Давньоєврейська мова;
- Іврит;
- мова Дейр-Алла;
- Самальська мова;
- Сирійська мова;
- Арамейська мова;
- новоарамейські мови;
- Туройо;
- Єврейсько-арамейські мови;
- Аравійські мови;
- Центральноаравійський ареал (Арабська мова) ;
- Північноаравійські мови;
- Південноаравійські епіграфічні мови.

- **Арабська мова** (понад 200 млн. мовців), одна з 6 офіційних і робочих мов Генеральної Асамблеї ООН, державна у 22 країнах Середземномор'я і Близького Сходу, у тому числі в одній європейській країні — Мальті (де своєрідний різновид цієї мови — мальтійська — просякнутий численними романськими елементами і має пристосовану латинську писемність). Розуміння класичної арабської мови — мови Корану — об'єднує всіх мовців — носіїв живих діалектів арабської мови. Перший запис Корану було здійснено 651 р. особливим арабським письмом, що сформувався на початку 6 ст. у Лахмідському князівстві в Аравії. Ця давня форма мови досі зберігається в основних рисах у сучасній літературі й письмовій сфері спілкування в цілому. Втративши державність внаслідок турецьких завоювань XV–XVI ст. (за винятком східних і внутрішніх районів Аравійського півострова), арабські країни відновили свою суверенність лише у XIX–XX ст.

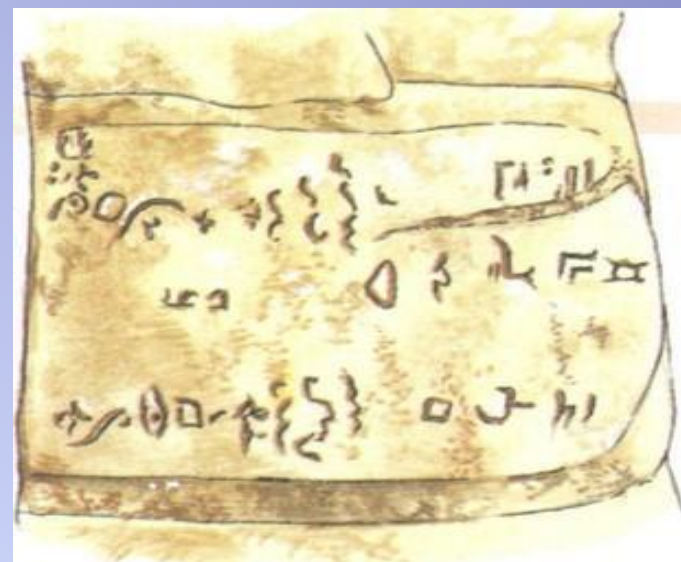

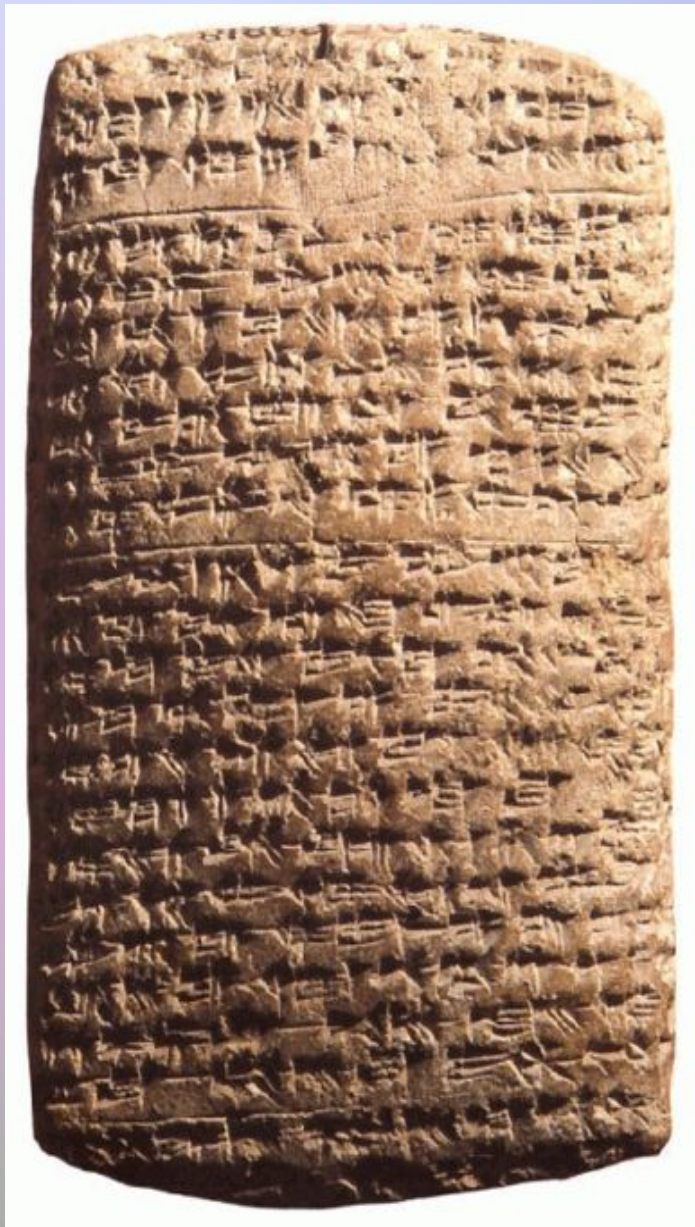
- Іврит (понад 5 млн. мовців) — сучасне продовження давньоєврейської мови Старого Заповіту (12-3 ст. до н. е.). Офіційна мова Держави Ізраїль (поряд з арабською мовою) від часу її заснування (1947 р.). Вийшовши з живого вжитку ще 2,5 тис. років тому, давньоєврейська, тим не менше, залишалася мовою релігійної практики та духовної і світської літератури високого стилю. Від кінця 18ст. на цім ґрунті у євреїв Східної Європи сформувалася осучаснена мова просвітницької та художньої літератури — іврит, що згодом стає і розмовною мовою щоденного спілкування.

Характерні риси семітських мов — обмежена кількість голосних (а, і, у короткі й довгі), наявність трьох рядів приголосних (дзвінкі, глухі та «емфатичні», тобто, напружені, веляризовані або глотизовані).

Корінь дієслова звичайно складають три приголосні, що несуть основне словникове значення, тоді як голосне «заповнення» між приголосними додає, разом з афіксами, уточнення основного значення та граматичну інформацію.

Наприклад, арабське *kataba* — він написав, *kutiba* — був написаний, *'aktaba* — змусив написати, *ka_tib* — писар, *kita_b* -книга, *maktab* — місце або час письма, школа, *maktu_b* — написаний і т. д.

Письмо из Амарнской
переписки на
глиняной табличке,
написанное на
аккадском языке

𐤀	ʾaleph	[ʾ]	𐤁	lamedh	[l]
𐤂	beth	[b]	𐤃	mem	[m]
𐤄	gimmel	[g]	𐤅	nun	[n]
𐤆	daleth	[d]	𐤇	samekh	[s]
𐤈	he	[h]	𐤉	ʿayin	[ʿ]
𐤊	waw	[w]	𐤋	pe	[p]
𐤌	zayin	[z]	𐤍	tsade	[ṣ]
𐤎	heth	[ḥ]	𐤏	qoph	[q]
𐤐	teth	[t]	𐤑	reš	[r]
𐤒	yodh	[y]	𐤓	šin	[š]
𐤔	kaph	[k]	𐤕	taw	[t]

финикийский алфавит

Древняя форма финикийского линейного алфавита появилась приблизительно во 2-й пол. 2 тыс. до н. э. на юге Средиземноморья. Считается, что Финикийский алфавит был создан на основе еще более древнего алфавита, который называют западно-семитским [протосинайским?], но надписи на котором пока что еще не были расшифрованы с помощью семитских языков.

Виконала презентацію
Васильєва Ганна, 1.6
група.